

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 42Csp/152/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117218222
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kráľová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2018:5117218222.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Žiline v konaní pred sudkyňou JUDr. Evou Kráľovou v právnej veci žalobcu: J. F., X..XX.XX.XXXX, V. L. XXX XX Y. K. XXX, Š. S. R., proti žalovanej: Y. Ú. L., C..R., R. R. H. X. X, XXX XX L. XX, A.: XX XXX XXX, o určenie neprijateľných zmluvných podmienok a určenie úveru za bezúročný a bez poplatkov, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e, že Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 03.09.2015 je n e p l a t n á .

Súd u r č u j e, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 03.09.2015, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovanou je bezúročný a bez poplatkov.

Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Žalovaná je povinná zaplatiť súdny poplatok vo výške 99,50 EUR, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobným návrhom doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 14.06.2017 sa žalobca domáhal voči žalovanej určenia neprijateľných zmluvných podmienok Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 03.09.2015 a určenia, že predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že dňa 03.09.2015 uzatvoril so žalovanou zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX na sumu 680,- EUR, ktorá je bezpochyby zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Mal za to, zmluva o úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, vzhľadom na ochranu spotrebiteľa v spotrebiteľských zmluvách, ktoré svojim obsahom a účelom odporujú zákonu alebo ho obchádzajú alebo sa priečia dobrým mravom. Súčasťou Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 03.09.2015 a rovnako neprijateľnou zmluvnou podmienkou bola spotrebiteľská Rozhodcovská zmluva zo dňa 03.09.2015. Žalobca ďalej uviedol, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva bola s ním ako spotrebiteľom uzatvorená spolu so zmluvou o úvere a bola súčasťou zmluvy v prípade, že chcel získať predmetný úver. Rozhodcovská spotrebiteľská zmluva zo dňa 03.09.2015 je neplatnou na základe § 53 ods. 4 písm. r) OZ z dôvodu, že žalobca nemal skutočnú a riadnu možnosť oboznámiť sa pred uzavretím zmluvy s ustanoveniami, ktoré má spotrebiteľ plniť ani s podmienkami konania a vnútornými predpismi rozhodcovského súdu. Právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe Rozhodcovskej spotrebiteľskej zmluvy, ktorá spôsobila nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a teda je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Zároveň je rozhodcovská zmluva v rozpore s ust. § 53 OZ z dôvodu, že spotrebiteľa stavia do postavenia, ktoré je v jeho neprospech, pretože v prípade, že veriteľ podá návrh na súd, spotrebiteľ sa bude musieť len podrobiť

výberu rozhodcovského súdu a samotnému rozhodcovskému konaniu. Žalobca ďalej poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 5Oboer/98/2015, v zmysle ktorého dojednanie rozhodcovskej doložky je neprimeranou podmienkou, spotrebiteľ ňou nie je viazaný a táto je v rozpore s príslušnými ustanoveniami najmä § 52 a nasl. OZ, ako ja v rozpore s ustanoveniami Smernice 93/13/EHS. Poľa dôvodovej správy k § 53 ods. 4 písm. r) OZ spotrebiteľ môže svoje práva uplatňovať nie iba v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky, ale ak sa tak rozhodne, ak v občianskoprávnom konaní a zmluvná podmienka, ktorá by mu v tom bránila, bude v zmysle tohto ustanovenia považovaná za neprijateľnú. Žalobca ďalej uviedol, že čo sa týka samotnej zmluvy o úvere z 03.09.2015, jedná sa o nekalé praktiky voči spotrebiteľovi, nakoľko je vyhotovená na predtlačenom formulári. Zároveň táto zmluva neobsahuje všetky obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to najmä RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pri uvedení všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto RPMN. Vyššie uvedené podmienky zmluva o úvere neobsahuje, pretože obsahuje nesprávnu výšku percentuálnej miery nákladov rovnako ako neobsahuje výpočet tejto percentuálnej miery nákladov. V článku 3 zmluvy o úvere je uvedená celková čiastka úveru, ktorú musí zaplatiť žalobca, ale táto čiastka nie je správna. V zmysle čl. 1 Základných podmienok zmluvy o úvere je dohodnutá mesačná anuitná splátka vo výške 13,88 EUR mesačne a celkový počet splátok je 107, čo znamená, že výška ktorá bude zaplatená pri výške splátok a počte uvedených v zmluve bude 1.485,16 EUR a k tomu je potrebné pripočítať poplatok za poskytnutie úveru vo výške 13,60 EUR. Celková suma, ktorá mala byť teda žalobcom zaplatená mala byť vo výške 1.498,76 EUR. V zmluve je teda nesprávne uvedená čiastka 1.391,53 EUR. Na základe toho je nesprávne uvedený aj výpočet RPMN, ktorý by mal byť vo výške 23,29 % a nie 20,48 % ako uvádza v zmluve žalovaná. Žalobca ďalej poukázal na rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 15C/163/2014 zo dňa 19.02.2015. To, že poisťné malo byť zaradené do celkovej sumy, ktorá má byť spotrebiteľom zaplatená podporuje aj Slovenská obchodná inšpekcia vo svojom rozhodnutí číslo: P/0247/01/2013. Zmluva o úvere zo dňa 03.09.2015 ďalej neobsahuje povinný údaj uvedený v § 9 ods. 2 písm. l), t. j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia - obsahuje len celkovú výšku mesačnej splátky vrátane úrokov. Dôsledkami porušenia týchto povinností podľa zákona o spotrebiteľských úveroch sa spotrebiteľská zmluva považuje za platnú, ale úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z.. Vzhľadom na túto skutočnosť žalovaná nie je oprávnená požadovať od žalobcu uhradenie zmluvných úrokov a ani žiadnych poplatkov vyplývajúcich zo zmluvy o úvere. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 22.06.2017 doplnil žalobný návrh o preukázanie naliehavého právneho záujmu na určení, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov s poukazom na rozsudok NS ČR sp. zn. 3Cdo 1338/96 a na rozsudok NS SR sp. zn. 1MCdo 1/2009. Spotrebiteľ ako slabšia strana sporu by mala mať vždy prístup na súd a mala by mať možnosť brániť sa na súde a rovnako mať možnosť poznať skutočnú výšku svojho dlhu. V prípade, ak zmluva nespĺňa zákonom požadované náležitosti, sám zákon č. 129/2010 Z.z. zakotvuje, že úver poskytnutý na základe takejto zmluvy je bezúročný a bez poplatkov. Bez toho, aby túto skutočnosť konštatoval príslušný súd, žalobca by mal pokračovať v splácaní úverov vrátane príslušenstva, čoho dôsledkom by bolo, že by sa žalobca musel domáhať prípadného vydania bezdôvodného obohatenia, čomu sa dá určovacou žalobou predísť. S poukazom na vyššie uvedené možno podmienku existencie naliehavého právneho záujmu považovať za splnenú. Vyššie uvedené podporujú aj rozhodnutia súdov SR, a to uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/224/2013 zo dňa 12.02.2014 a rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 24C/74/2016 zo dňa 28.09.2016.

2. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 21.07.2017 doručenom súdu dňa 28.07.2017 uviedla, že žalobca uzavrel so žalovanou dňa 03.09.2015 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX, pričom žalobca podľa názoru žalovanej nepreukázal naliehavý právny záujem na určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého na základe úverovej zmluvy, keď ako vyplýva z prehľadu splácania úveru žalobcom, žalobca doposiaľ nezaplatil ani len polovicu istiny úveru poskytnutého na základe úverovej zmluvy, a tak jeho postavenie by sa aj po prípadnom požadovanom určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru súdom nezmenilo, naďalej by bol dlžníkom z predmetnej úverovej zmluvy. Pokiaľ ide o žalobcom tvrdenú neprijateľnosť zmluvnej podmienky - Spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy uzavretej dňa 03.09.2015 žalovaná uviedla, že Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva bola uzavretá v súlade s ust. zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní - je písomná, formálne aj obsahovo oddelená od úverovej zmluvy, obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti a jej uzavretie nebolo podmienkou uzavretia

úverovej zmluvy. Podľa ust. § 93b ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách žalovaná bola povinná ponúknuť svojim klientom neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy. Ďalej poukázala na ust. § 53 ods. 4 písm. r) OZ, podľa ktorého Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nemôže predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko bola uzavretá v súlade so zákonom o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, žalovaná ponúknutím návrhu Spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy žalobcovi plnila svoju zákonnú povinnosť v zmysle zákona o bankách a Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je samostatný dokument, s obsahom ktorej žalobca vyslovil svoj súhlas jej dobrovoľným podpisom. Ak by ju žalobca nechcel akceptovať, stačilo túto nepodpísať. K námietke žalobcu, že úverová zmluva je vyhotovená na predtlačenom formulári žalovaná uviedla, že nepopiera, že má predformulované návrhy jednotlivých typov zmlúv, v každom jednotlivom prípade je však priestor na úpravy pripravených predformulovaných návrhov zmlúv v procese vyjednávania o návrhu zmluvy. Je pozoruhodné, že žalobca napriek tomu, že mal možnosť si návrh úverovej zmluvy prečítať a oboznámiť sa s jeho obsahom, k tomuto nemal žiadne výhrady pri uzatváraní úverovej zmluvy, túto dobrovoľne podpísal, dokonca akékoľvek výhrady k obsahu úverovej zmluvy žalovanej neoznámil ani po uzavretí úverovej zmluvy, až v žalobe podanej proti žalovanej namietal vyhotovenie úverovej zmluvy na predtlačenom formulári. Žalovaná má za to, že úverová zmluva neobsahuje ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. K námietke žalobcu, že úverová zmluva obsahuje nesprávnu výšku percentuálnej miery nákladov rovnako ako neobsahuje výpočet tejto percentuálnej miery nákladov a že celková čiastka úveru, ktorú musí žalobca zaplatiť nie je správna žalovaná uviedla, že úverová zmluva predmetné zákonom o spotrebiteľských úveroch požadované náležitosti preukázateľne obsahuje na strane 3, kde je uvedené: RPMN 20,48 %, celkové náklady dlžníka: 711,53 EUR, z toho výška úrokovej sadzby: 18 % p.a., výška poplatku za poskytnutie úveru: 13,60 EUR, výška mesačnej anuitnej splátky: 12,87 EUR, celkový počet anuitných splátok: 107, lehota splatnosti úveru: 108 mesiacov, výška úveru: 680,- EUR. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť: 1.391,53 EUR, z toho výška istiny: 680,- EUR a výška celkových nákladov dlžníka: 711,53 EUR. Úverová zmluva nielenže obsahuje zákonom o spotrebiteľských úveroch požadované náležitosti, ale tieto údaje sú bezpochyby správne. Žalobcom uvádzané odlišné čísla vychádzajú zrejme len z nepoznania právnej úpravy obsiahnutej v zákone o spotrebiteľských úveroch podľa ust. § 2 ods. 2 písm. g) až i). Z vyššie uvedeného zákonného ustanovenia je zrejme, že poistné sa do celkových nákladov (a teda aj do celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a do RPMN) zahŕňa iba v prípade, pokiaľ je získanie úveru podmienené poistením. Žalovaná nepodmieňovala poskytnutie úveru uzavretím poistnej zmluvy, o čom svedčí formulár s názvom EURÓPSKE INFORMÁCIE O SPOTREBITEĽSKOM ÚVERE, a to v časti 3. nazvanej Náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Táto skutočnosť je zrejma aj zo žalobcom podpísanej listiny nazvanej „Informácia finančného sprostredkovateľa k dojednávaniu poisteniu“, pričom žalobca sa rozhodol pre rozšírený balík poistenia, ktorá skutočnosť je zrejma z ním podpísanej Žiadosti o flexipôžičku. Z vyššie špecifikovaných listín je zrejme, že poistenie schopnosti splácať úver bolo žalobcovi ponúkané ako možnosť, nebolo povinné. Úverovú zmluvu mohol žalobca uzatvoriť aj bez dojednania poistenia, a tak sa poistné v súlade s vyššie citovaným ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch do výpočtu celkových nákladov nezapočítava. Žalovaná ďalej uviedla, že na strane 2 úverovej zmluvy bola uvedená mesačná anuitná splátka vrátane poistného: 13,88 EUR, z toho mesačná splátka poistného: 1,01 EUR a následne v súlade s vyššie citovanou právnou úpravou je na strane 3 úverovej zmluvy do výpočtu RPMN zahrnutá splátka bez poistného vo výške 12,87 EUR. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že úverová zmluva neobsahuje zákonom o spotrebiteľských úveroch stanovenú náležitosť uvedenú v ust. § 9 ods. 2 písm. l) žalovaná uviedla, že predmetná zákonná náležitosť je v úverovej zmluve preukázateľne prítomná na strane 2 úverovej zmluvy a v bode 4. na strane 7 úverovej zmluvy je uvedené, že termín splatnosti istiny a úroku je totožný s dátumom splatnosti mesačnej anuitnej splátky, ktorá pozostáva zo splátky istiny a úroku. Vo svojom vyjadrení poukázala na rozsudky Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.09.2012, sp. zn. 17Co/151/2012, zo dňa 20.12.2012, sp. zn. 16Co/315/2012 a rozsudky Krajského súdu v Prešove zo dňa 06.07.2017, sp. zn. 14Co/56/2016 a zo dňa 11.04.2017, sp. zn. 11Co/39/2016. Žalovaná vo svojom vyjadrení ďalej mala za to, že žalobcom podávaný výklad príslušných ustanovení zákona je navyše v úplnom rozpore s nutnosťou vykladať vnútroštátne normy eurokonformným spôsobom. Uviedla, že výklad daného ustanovenia možno dohľadať v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008, pričom mala za to, že európsky zákonodarca vyžaduje jedine uvedenie celkových splátok úveru v zmluve, nevyžaduje ich osobitné rozčlenenie na jednotlivé zložky. Zdôraznila, že členské štáty nesmú za účelom zachovania vnútorného trhu zakotviť prísnejšie pravidlá, čo potvrdzuje recitál (4) a recitál (9) smernice 2008/48, ako aj rozhodovacia činnosť súdneho dvora EÚ. Poukázala na rozsudok Súdného dvora EÚ zo dňa 12.07.2012 vo veci C-602/10, SC Volksbank Romania SA. Bola názoru,

že žalobca sa tak v podstate domáha toho, aby tunajší súd ustanovenie § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch vykladal v priamom rozpore s jeho zmyslom a samotnou Smernicou 2008/48. Na základe vyššie uvedených skutočností žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

3. K vyjadreniu žalovanej bolo súdu dňa 14.08.2017 doručené vyjadrenie žalobcu, v ktorom uviedol, že zotráva na podanej žalobe v celom rozsahu. Žalobca a žalovaná uzavreli dňa 03.09.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Súčasťou úverovej zmluvy bola rovnako Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva. Rozhodcovská doložka bola koncipovaná spôsobom, že v prípade, že žalobu podá druhá strana bude vec rozhodnutá pred stálym rozhodcovským súdom, to znamená, že žalobca nikdy nemal reálnu možnosť rozhodnúť sa, či bude prebiehať konanie pred rozhodcovským súdom ale v prípade, že by bola proti nemu podaná žaloba sa musel podrobiť tomuto rozhodcovskému konaniu. Rovnako mu bola odňatá možnosť vybrať si konkrétne rozhodcovský súd, keďže bol v rámci Rozhodcovskej zmluvy vybraný jeden konkrétny Rozhodcovský súd so sídlom v Bratislave. V prípade, že by sa chcel žalobca zúčastniť ústneho konania, musel by cestovať veľmi ďalekú trasu. Celá Rozhodcovská zmluva stavia spotrebiteľa do znevýhodneného postavenia, pričom žalobcovi pri uzatváraní zmluvy nikto nevysvetlil, čo podpisuje spolu so Zmluvou ani čo znamená skutočnosť, že nejakú Rozhodcovskú zmluvu podpíše. Rozhodcovská zmluva je rovnako neprijateľnou z dôvodu, že má formu formulárovej zmluvy, ktorej obsah je vopred pripravený a spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. Samozrejme, že žalobca nikdy nečítal celú zmluvu, v dobrej viere sa spoliehal na žalovanú, že ho vedome neuvedie do situácie, ktorá by bola v rozpore s ochranou spotrebiteľa. Žalobca bol tiež v časovej a finančnej tiesni, takže pri samotnom uzatváraní zmluvy nevedel aké všetky ustanovenia podpisuje. Vo svojom vyjadrení poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Prievidza sp. zn. 11C/88/2014 zo dňa 19.05.2015 a judikatúru Súdneho dvora EÚ, najmä na rozsudok Oceáno Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, v zmysle ktorej rozhodcovskú doložku zahrnutú do tzv. formulárovej zmluvy treba považovať za ustanovenie spôsobujúce hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa, a aj za neprijateľnú podmienku, ak podstatou dojednania je povinnosť spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu v prípade iniciovania sporu veriteľom a to bez možnosti vyslovenia účinného nesúhlasu. Žalobca k otázke poistného vo svojom vyjadrení uviedol, že súčasťou zmluvy bolo poistné aj poistná zmluva, ktoré bolo vopred pripravené. Poistné bolo nákladom, ktorý vzniká spotrebiteľovi spolu s úverom a žalobca bol povinný mesačne túto sumu uhrádzať, a teda sa mu zvyšovali celkové náklady za úver a tým pádom aj samotné RPMN, V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19Co/920/2015bzo dňa 08.12.2016 a rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 12C/63/2012 zo dňa 14.03.2013. Pokiaľ ide o výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/104/2016 zo dňa 30.03.2017, rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 22C/172/2016 zo dňa 20.04.2017 a rozsudok Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9C/162/2014 zo dňa 17.01.2017.

4. K vyjadreniu žalobcu bolo dňa 06.10.2017 doručené súdu vyjadrenie žalovanej zo dňa 28.09.2017, v ktorom uviedla, že Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nemôže predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko bola uzavretá v súlade so zákonom o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, žalovaná ponúknutím návrhu Spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy žalobcovi plnila svoju zákonnú povinnosť v zmysle zákona o bankách a Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je samostatný dokument, s obsahom ktorej žalobca vyslovil svoj súhlas jej dobrovoľným podpisom. Ak by ju žalobca nechcel akceptovať, stačilo túto nepodpísať. Žalovaná ďalej uviedla, že predpokladá, že žalobca vie čítať, je spôsobilý na právne úkony a žalovaná ako druhá zmluvná strana legitímne očakáva, že si žalobca listiny, ktoré podpisuje, pred podpisom prečíta. Ak tak neurobí, nemôže byť predsa žalovaná ako druhá zmluvná strana za takéto správanie žalobcu ako spotrebiteľa sankcionovaná, naviac ak postupovala v súlade s platnou právnou úpravou. Pokiaľ ide o poistenie žalovaná predložila niekoľko listín podpísaných žalobcom (formulár s názvom „EURÓPSKE INFORMÁCIE O SPOTREBITEĽSKOM ÚVERE“, „Informácia finančného sprostredkovateľa k dojednávaniu poisteniu“, „Žiadosť o flexihypotéku“), z ktorých vyplýva, že poskytnutie úveru nebolo podmienené uzavretím poistnej zmluvy. Pokiaľ ide o náležitosť úverovej zmluvy vyžadovanú zákonom o spotrebiteľských úveroch, a to „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ žalovaná poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.03.2017, sp. zn. 21Co/104/2016. Pokiaľ chce žalobca vedieť ako sú jednotlivé splátky započítané na istinu a úroky, má právo vyžiadať si amortizačnú tabuľku, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského

úveru; predmetné ustanovene zákona o spotrebiteľských úveroch by bolo nezmyselné, ak by mala amortizačnú tabuľku obsahovať už úverová zmluva. Na základe vyššie uvedených skutočností žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 09.01.2018. Súd vec prejednal za splnenia podmienok podľa § 180 CSP, za účasti žalobcu a žalovanej. Žalobca zotrval na podanej žalobe a jej skutkovom odôvodnení ako aj na všetkých doterajších vyjadreniach. Žiadal súd, aby podrobil zmluvu o úvere ex offo súdnemu prieskumu za účelom zistenia či spĺňa všetky zákonom požadované náležitosti s tým, že zastával názor, že zmluva v takomto súdnom prieskume neobstojí, nakoľko žalovaná nesplnila svoje povinnosti, nekonala s odbornou starostlivosťou a napadnutá zmluva neobsahuje obligátne náležitosti. Žiadal teda súd, aby mu poskytol ochranu, ktorú mu žalovaná neposkytla, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov.

6. Žalovaná zotrvala na všetkých svojich vyjadreniach a žiadala žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť a priznať žalovanej náhradu trov konania.

7. Súd oboznámením sa s listinnými dôkaznými prostriedkami nachádzajúcimi sa v spise dospel k nasledovným skutkovým zisteniam:

8. Žalovaná ako veriteľ a žalobca ako dlžník uzatvorili dňa 03.09.2015 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, v ktorej sa žalovaná zaviazala poskytnúť žalobcovi úver vo výške 680,- EUR. Žalobca sa zaviazal splatiť veriteľovi istinu vo výške 680,- EUR pri celkovej výške nákladov vo výške 711,53 EUR, v 107 anuitných mesačných splátkach vo výške 12,87 EUR. Podľa článku 3. zmluvy, úver bol poskytnutý za celkový úrok vo výške 18 %. RPMN činila 20,48 %. Priemerná RPMN bola 19,71 %. Dátum prvej anuitnej splátky bol 14.10.2015 a dátum konečnej splatnosti úveru bol 14.08.2024. Lehota splatnosti úveru bola 108 mesiacov. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť: 1.391,53 EUR, z toho výška istiny: 680,- EUR a výška celkových nákladov dlžníka: 711,53 EUR.

9. Súčasťou Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 03.09.2015 bola spotrebiteľská Rozhodcovská zmluva zo dňa 03.09.2015. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva bola so žalobcom ako spotrebiteľom uzatvorená spolu so zmluvou o úvere a bola súčasťou zmluvy v prípade, že chcel získať predmetný úver.

10. V zmysle Spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 03.09.2015 sa zmluvné strany dohodli, že všetky spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú z tejto zmluvy o úvere predložia na prerokovanie a rozhodnutie Stálemu rozhodcovskému súdu Slovenskej bankovej asociácie so sídlom Slovenská banková asociácia - SRS, Rajská 15/A, 811 08 Bratislava.

11. Podľa § 137 písm. c/ Civilného sporového poriadku, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

12. Na základe vyjadrenia žalobcu doručeného na výzvu súdu dňa 08.11.2017 žalobca na predmetnej úverovej zmluve, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 680,- EUR, uhradil doposiaľ celkom sumu vo výške 286,06 EUR. Podľa vyjadrenia žalovanej doručeného súdu dňa 14.11.2018 žalobca na záväzok z predmetnej úverovej zmluvy zaplatil do 07/2017 sumu vo výške 249,90 EUR, pričom následne v 08/2017 ešte uhradil sumu 25,84 EUR, spolu 275,74 EUR.

13. Vychádzajúc z uvedeného zistenia, že žalobca žalovanej v danom prípade neuhradil ani poskytnutú istinu 680,- EUR, keď z tejto zaplatil podľa jeho vyjadrenia len sumu 286,06 EUR a podľa vyjadrenia žalovanej sumu 275,74 EUR, a teda nad rámec poskytnutej istiny žalovanej nezaplatil žiadnu sumu, súd konštatuje, že v danej veci je daný naliehavý právny záujem na určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetnej úverovej zmluvy. Ak teda žalobca v danej veci nepreplatil poskytnutú istinu 680,- EUR, na podanie žaloby o peňažné plnenie by bola aktívne legitimovaná iba žalovaná ako veriteľ a žalobca tak nemal možnosť žiadať o posúdenie úverovej zmluvy inak, len touto určovacou žalobou. V prípade konštatovania takéhoto určenia by žalovaná mohla požadovať len samotnú istinu bez úrokov a poplatkov.

14. V súvislosti s existenciou naliehavého právneho záujmu v predmetnej veci okresný súd upriamuje pozornosť aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/367/2016-115 zo dňa 07.02.2017 v obdobnej veci, kde krajský súd konštatoval, že naliehavosť právneho záujmu na podaní určovacej žaloby je potrebné posudzovať v závislosti od charakteru sporu ako sporu spotrebiteľského tak, aby bola zvýšená ochrana slabšej strany sporu, teda spotrebiteľa. Mal za to, že pri posudzovaní otázky naliehavého právneho záujmu je totiž potrebné vyhodnotiť i ekonomickú stránku sporu, a teda to, koľko žalobca ako strana sporu, ktorá sa domáha poskytnutia ochrany súdom v súvislosti s vedením sporu, vynaloží, aké budú jeho náklady, a to i z hľadiska výšky súdneho poplatku spoplatňujúceho určovací žalobu. Javilo sa mu logickým, že žalobca ako spotrebiteľ považoval za potrebné vyriešiť súdom predbežnú otázku, teda otázku bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverového vzťahu založeného úverovou zmluvou medzi stranami sporu prostredníctvom rozhodnutia súdu.

15. Okresný súd tak vzhľadom na právny záver Krajského súdu v Žiline vyslovený v uznesení č.k. 11Co/367/2016-115 zo dňa 07.02.2017, v danej veci ustálil existenciu naliehavého právneho záujmu, keď krajský súd existenciu naliehavého právneho záujmu (vo veci sp. zn. 11Co/367/2016) konštatoval aj na skutkovom základe už preplatenej poskytnutej istiny. Preto, ak naliehavý právny záujem je podľa rozhodovacej praxe krajského súdu daný v prípade už preplatenej poskytnutej istiny, kde by už prichádzala do úvahy žaloba na plnenie zo strany žalobcu, okresný súd dospel k záveru, že naliehavý právny záujem je daný aj v prípade na skutkovom základe istiny nepreplatenej.

16. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

18. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

21. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

22. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

23. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

24. Podľa § 25f ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), ustanoveniami tohto zákona sa od 1. apríla 2015 spravujú aj právne vzťahy upravené týmto zákonom, ktoré vznikli pred 1. aprílom 2015; vznik týchto vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. aprílom

2015 sa však posudzujú podľa predpisov účinných pred 1. aprílom 2015, ak v odsekoch 2 až 6 nie je ustanovené inak.

25. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

26. Podľa § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31. 03. 2015, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

27. Podľa § 9 ods. 2 písm. l/ zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

28. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/, b/ zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k),r) a y).

29. Okresný súd predmetnú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 03.09.2015 právne posúdil ako zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Aj keď súd posúdil zmluvný vzťah medzi stranami sporu ako zmluvu o úvere, teda absolútny obchod v zmysle § 261 ods. 3 Obchodného zákonníka, zároveň predmetnú zmluvu vyhodnotil ako typovú spotrebiteľskú zmluvu. Základnou črtou typizovaných spotrebiteľských zmlúv je totiž to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Právny vzťah medzi stranami sporu túto charakteristiku spĺňa, pretože zmluva bola vyhotovená ako formulár a jej súčasťou boli bez akýchkoľvek pochybností obchodné podmienky, či cenník, ktoré žalobca ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Je pritom nepochybné, že žalovaná pri uzatváraní zmluvy vystupovala v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti a žalobca v čase uzavretia zmluvy nekonal v súvislosti s výkonom svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti. Súd danú vec posúdil, a predmetnú zmluvu vyhodnotil súčasne aj v súlade so špeciálnou úpravou spotrebiteľského úveru obsiahnutou v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj s ohľadom na ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách obsiahnuté v Občianskom zákonníku. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatný typ zmluvy, ale ide o druh zmluvy, pre ktorú právne predpisy (nielen Občiansky zákonník) stanovujú osobitné podmienky a určujú jej náležitosti. Ustanovenie § 54 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka prikazuje aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka na práva a povinnosti zo spotrebiteľskej zmluvy, pokiaľ sú pre spotrebiteľa priaznivejšie než príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka. Inými slovami Obchodný zákonník možno v prípade spotrebiteľskej zmluvy aplikovať iba tam, kde nenarazí na obmedzenia vyplývajúce z Občianskeho zákonníka. Súd dodáva, že aj ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1. mája 2014), podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa mali inak použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou (rozsudok NS SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3MCdo 14/2014).

30. V danom prípade je tak nepochybné, že úverová zmluva je spotrebiteľskou v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z.. V prípade spotrebiteľských zmlúv súd musí ex offo skúmať, či zmluvy o spotrebiteľskom úvere majú všetky náležitosti ustanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch (v danom prípade zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch), pričom následkom absencie niektorých zákonných náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere je bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru. Bolo tak potrebné v danej veci posúdiť, či predmetná zmluva má v zmysle § 9 ods. 2 citovaného zákona všetky povinné náležitosti, keď pri absencii náležitostí podľa citovaného zákonného ustanovenia sa poskytnutý úver považuje v súlade s § 11 ods. 1 citovaného zákona za bezúročný a bez poplatkov.

31. Preskúmaním obsahu predmetnej zmluvy súd vzhliadol absenciu obligatórnej náležitosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) zákona, t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

32. Súd považuje za potrebné uviesť, že primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva, ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana, zodpovedá taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) zákona, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami "výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov" viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie toho, aká časť každej splátky pripadá na istinu, aká na úroky a na prípadné poplatky (u každej takejto čiastkovej položky osobitne). V splátke by mala byť oddelene uvedená výška splátky istiny, výška splátky úroku a výška splátky poplatkov. Z obsahu predmetnej zmluvy pri tejto náležitosti, t.j. výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, takáto presnosť splnená nie je. Súd konštatuje, že uvedenie časti, ktorá z každej splátky pripadá na splatenie vyčerpanej istiny, na splatenie úrokov a splatenie prípadných poplatkov, je podľa súdu potrebné i preto, aby veriteľ nemal možnosť celú zaplatenú splátku použiť na úhradu úrokov (prípadne poplatkov). Neuvedenie tejto náležitosti by mohlo spôsobiť, že hoci dlžník spláca úver, istina prakticky jeho splátkami splácaná nie je, nakoľko ním uhrádzané splátky sa používajú v celom rozsahu na úhradu príslušenstva, z ktorého dôvodu nedochádza k poníženiu dlžnej istiny. Len vtedy, pokiaľ je presne vymedzené, aká časť splátky sa použije na úhradu istiny a aká časť na úhradu príslušenstva, je vylúčené, aby vznikli pochybnosti o tom, ako mali byť zaplatené splátky započítavané na úhradu dlžného úveru s príslušenstvom. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/142/2016 zo dňa 22.06.2016, sp. zn. 6Co/107/2016 zo dňa 27.04.2016, či sp. zn. 6Co/170/2015 zo dňa 17.06.2015 a tiež na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Sžo/19/2012 zo dňa 12.03.2013.

33. Pre úplnosť dôvodov tohto rozhodnutia, aj vo vzťahu k tejto obligatórnej náležitosti, okresný súd upriamuje pozornosť na právny záver Krajského súdu v Žiline obsiahnutý v rozsudkoch sp. zn. 6Co/30/2017 zo dňa 26.04.2017 a sp. zn. 7Co/61/2017 zo dňa 26.04.2017, a to k rozsudku Súdneho dvora EÚ C-42/15 zo dňa 9.11.2016. Krajský súd v Žiline konštatoval, že vzhľadom na explicitné znenie zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v časti povinnosti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, ak by vnútroštátny súd po rozsudku C 42-15 vyložil toto ustanovenie eurokonformne tak, že zmluva nemusí obsahovať členenie splátok na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne v otázke, kedy je zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov, doslova by "zlomil" vnútroštátne právo a toto vnútroštátne právo by nahradil smernicou EÚ (čo je postup typický pre priamy účinok). Nakoľko sa ale jedná o spory medzi jednotlivcami, priamy účinok smernice je vylúčený (teda môžeme uvažovať iba o účinku nepriamom) a naznačený postup nebude možný, pretože by sa jednalo o výklad práva contra legem. S týmto právnym názorom sa okresný súd plne stotožňuje. V nadväznosti na uvedené okresný súd konštatuje, že nemožno uvažovať ani o nepriamom účinku smernice. V prípade keby bol nepriamy účinok priznaný, aj v tomto prípade by išlo o výklad contra legem, nakoľko zákon o spotrebiteľských úveroch definuje predmetné obligatórne náležitosti inak ako dotknutá smernica.

34. Vzhľadom na uvedené, z dôvodu absencie náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) citovaného zákona sa v zmysle § 11 ods. 1 citovaného zákona poskytnutý úver na základe predmetnej zmluvy považuje za bezúročný a bez poplatkov.

35. Pokiaľ ide o Spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 03.09.2015, táto nebola so žalobcom ako spotrebiteľom osobitne individuálne dojednaná, žalobca nemal možnosť prejať svoju slobodnú vôľu, mohol len svojím podpisom túto rozhodcovskú zmluvu ako celok akceptovať alebo odmietnuť. Táto zmluvná podmienka nebola dojednaná individuálne a v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, a preto je absolútne neplatná aj z dôvodu, že žalobcovi nedala možnosť na výber medzi rozhodcovským konaním a konaním pred všeobecným súdom. Rozhodcovskou zmluvou reálne došlo k narušeniu Smernicou Rady 93/13 EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sledovanej rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech spotrebiteľa, a teda žalovaná od počiatku sledovala v súvislosti s koncipovaním rozhodcovskej zmluvy to, aby v prípade vzniku sporov zo zmluvy boli tieto vždy riešené na rozhodcovskom súde, ktorý vyberie žalovanú, a to na súde, ktorý s nachádza v mieste jej sídla za účelom minimalizácie jej nákladov a reálneho

sťaženia uplatnenia práv žalobcu. Dojednanie rozhodcovskej zmluvy je absolútne neplatné, keďže takto formulovaná zmluva s textom vopred pripraveným je uzavretá v neprospech žalobcu, keďže deleguje v konečnom ponímaní všetky právomoci len na rozhodcovský súd v Bratislave. Ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r/ OZ nie je o možnosti výberu medzi štátnym a súkromným súdom, ale predovšetkým o dôsledkoch, ktoré zakladá, a teda, či doložka nenúti spotrebiteľa podrobiť sa arbitráži. Súd má zato, že predmetnú zmluvu je nutné posúdiť ako neprijateľnú podmienku, nakoľko praktickým dôsledkom takto formulovanej rozhodcovskej zmluvy je skutočnosť, že spotrebiteľovi je fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Pre spotrebiteľa to znamená povinnosť podrobiť sa rozhodcovskému konaniu pred súkromnou osobou, ktorú si veriteľ už predformuloval v zmluve a na výbere ktorej spotrebiteľ nemal žiadnu účasť, čím je spôsobená značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Spôsob, akým bola rozhodcovská zmluva v prejednávanej veci koncipovaná a spotrebiteľovi predložená spolu s ostatnými všeobecnými podmienkami, nesvedčí ani o individuálnom dojednaní rozhodcovskej zmluvy, ale skôr o zámernom predkladaní zmluvných podmienok, ktorým žalovaná sledovala vylúčenie tohto dojednania spod režimu súdnej kontroly. Žalovaná nepreukázala osobitné vyjednanie rozhodcovskej zmluvy, resp., že by si žalobca osobitne vymienil jej dojednanie. Napriek formálnemu zneniu rozhodcovskej zmluvy teda reálne dochádza k narušeniu rovnováhy medzi zmluvnými stranami, a to v neprospech spotrebiteľa (dlžníka). Spotrebiteľ sa podpisom zmluvy, vopred vzdáva práva na účinnú procesnú obranu (a to či už z nevedomosti alebo nemožnosti vplývať na obsah zmluvy), čo je v podmienkach právneho štátu neprijateľným javom. Spôsob, akým bola rozhodcovská zmluva koncipovaná, napĺňa podmienku uvedenú v ust. § 53 ods. 1 a § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, preto je táto rozhodcovská zmluva neplatná podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

36. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd žalobnému návrhu žalobcu vyhovel a určil, že Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 03.09.2015 je neplatná a spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 03.09.2015, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovanou je bezúčinný a bez poplatkov.

37. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol na základe ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko tento bol v konaní plne úspešný.

40. V zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. u) zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení zmien a doplnkov od poplatku sú oslobodení spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu. Žalobca ako poplatník bol oslobodený od zaplata súdneho poplatku a podľa § 2 ods. 2 veta prvá citovaného zákona, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. V predmetnej veci žalobca bol v konaní úspešný a súd nezistil dôvody na oslobodenie od súdneho poplatku u žalovanej, a preto rozhodol o povinnosti žalovanej zaplatiť poplatok z návrhu na začatie konania o určenie neplatnosti dohody vo výške 99,50 eura, a to v súlade s položkou 1, písm. b/ sadzovníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzyva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.